

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Δερβενάκια Κορινθίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ,
Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς ἐν Πισιδίᾳ, καὶ τῆς
Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἰουστίνης

ποιηθεῖσα ὑπὸ π. Γερασίου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Δερβενάκια, 2004

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε τὴν ἀπάτην τοῦ ἐχθροῦ, ἔγνωκας σοφῇ διανοίᾳ, Κυπριανὲ νουνεχῶς, τότε τῷ τῆς Χάριτος, φωτὶ προσέδραμες, καὶ Χριστὸν ἐνδυσάμενος, τοῦ Εὐαγγελίου, μύστης ἐνθεώτατος, ὦφθης ἐν Πνεύματι. Ὅθεν ὡς σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα, ὕμνοις ἱεροῖς σε μακαρίζομεν.

Οτε τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἥσχυνας ἐχθροῦ τὰς ἐφόδους, τελειοτάτῳ νοῒ, τότε ἐν τῇ νίκῃ σου, τὴν ἤτταν ἔγνω αὐτοῦ, Ἰουστίνα πανεύφημε, καὶ Χριστῷ προσῆλθε, πάντα ἀρνησάμενος, Κυπριανὸς ὁ σοφός. Ὅθεν ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσι, λάμπαντες ὁμοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, ἄθλοις Μαρτυρίου ἐδοξάσθητε.

Χαίροις ὦ δυὰς πανευκλεής, τῆς Ὑπερουσίου Τριάδος, ἔμψυχα ὄργανα, ἄνθη εὐωδέστατα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἱερέων ἀγλάϊσμα, Κυπριανὲ μάκαρ, καὶ παρθένων καύχημα, ὦ Ἰουστίνα σεμνή· χαίρετε μανίας δαιμόνων, οἱ ὀλοθρευταὶ καὶ διῶκται, καὶ τῶν εὐσεβούντων ἀντιλήπτορες.

Ταύτην τὴν σεπτὴν ὑμῶν Μονήν, νεύσει θεϊκῇ ἰδρυθεῖσαν, ἀπαύστως σκέπετε, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως, προσερχομένους αὐτῇ, συνοχῆς καὶ κακώσεως, πονηρῶν πνευμάτων, ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, λυτροῦσθε Ἀγιοι, χάριν δὲ ἡμῖν χορηγεῖτε, ὦ Κυπριανέ Θεηγόρε, σὺν τῇ Ἰουστίνῃ τῇ Θεόφρονι.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Αποθέμενος τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνεργεῖα κρείττονι, τὴν θεῖαν ἡλλοιώθης ἀλλοίωσιν, Κυπριανέ παμμάκαρ· καὶ υἱὸς φωτὸς γεγονώς, τὸν τοῦ σκότους προστάτην ἐθριάμβευσας, Ἀποστολικῇ πολιτεία, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος. Ἀλλ' ὡς Τὸν Χριστὸν δοξάσας, σὺν Ἰουστίνῃ τῇ Θεολήπτῳ παρθένῳ, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου, φύλαττε Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σημείωσις.

Τὴν δακτυλογράφησιν τοῦ παρόντος ἀπὸ τὸ πρωτότυπο φωτοαντίγραφο (τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.) εἶχεν ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ Γέροντος, Παναγιώτης, κατόπιν προτροπῆς τοῦ Γέροντος. Ἡ ἀποπεράτωση τοῦ παρόντος ἔγινε μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Γέροντος.

Οἱ ἀλλαγές ποῦ ἔγιναν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο ποῦ μᾶς δόθηκε ἔγιναν μετὰ τὴν εὐθύνην τοῦ ὑπογράφοντος καὶ ἀριθμοῦνται παρακάτω:

1. Στὸν στίχο τῶν ἀποστίχων τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ· «ἐθαυμάτωσεν» σὲ «ἐθαυμάστωσεν».
2. Στὸ τρίτο ἀπόστιχον τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ· «ὑμῶν δοθῆναι» σὲ «ἡμῶν δοθῆναι».
3. Στὸ μεσώδιον Κάθισμα· «ἀξιόγιαστε» σὲ «ἀξιόγαστε».
4. Στὸ *Συναξάριον*· «νῦν δὲ ἐν Αἰτικῇ, ἐν τῇ παρὰ τὴν κώμην Φυλὴν Ἱερᾷ καὶ Σεβασμῇ αὐτῶν Μονῇ» σὲ «νῦν δὲ ἐν Κορινθίᾳ, ἐν τῇ παρὰ τὸ χωρίον Δερβενάκια Ἱερᾷ καὶ Σεβασμῇ αὐτῶν Μονῇ».
5. Ὡδὴ ἡ, γ' τροπάριον· «ἐξ αὐτῆς ἐπίθουσιν» σὲ «εἰς αὐτὴν ἐπίθουσιν».
6. Λιγυστὲς διορθώσεις ὁξείας σὲ βαρεῖα.
7. Τὰ διάφορα συχνὰ τροπάρια, π.χ. Καταβασίαι, ποῦ ἀποσιωπῶντο στὸ πρωτότυπο μετὰ τὶς πρῶτες τοὺς λέξεις, τὰ πῆραμε ἀπὸ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία.

Παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε γιὰ τυχὸν λάθη μου καὶ ἐνημερῶστε γραπτῶς τὴν Ἱ. Μονήν μας.

Ἐν Γιοῦλες τοῦ Τέξας τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2004.
Παναγιώτης Δ. Παπαδημητρίου

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ανωθεν προσκληθεῖς, ὥσπερ ὁ μέγας Παῦλος,
Κυπριανὲ Θεόφρον, τῆς Ἐκκλησίας ὠφθης,
ἀρχιερεὺς Θεόληπτος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ερωτι τοῦ Χριστοῦ, τρωθεῖσα Ἰουστίνα, μαρτυρικοῖς
ἀγῶσιν, ἀθλήσασα νομίμως, τὴν κλῆσιν σου
ἐλάμπρυνας.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν
ὁ Κύριος.

Εφοροι καὶ φρουροί, ὑμῶν τῆς θείας Μάνδρας,
Κυπριανὲ παμμάκαρ, ὁμοῦ καὶ Ἰουστίνα, ὡς
ἀληθῶς ἐδείχθητε.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μόνε Παμβασιλεῦ, Τριάς Ὑπεραγία, Κυπριανοῦ
πρεσβείαις, ὁμοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἐλέησον τὸν κό-
σμον Σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

Δύναμιν ἀληθῆ, ἐκ Σοῦ ἡ Ἰουστίνη, λαβοῦσα, ὦ Παρθένε, καθεῖλε τοῦ Βελιάρ, πάντα τὰ μηχανήματα.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ **Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

✠ εἰου Πνεύματος, τῇ χορηγία, φῶς προσέλαβες, Θεογνωσίας, Κυπριανὲ καταισχύνας τὸν δράκοντα· καὶ Μαρτυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνῃ ὁμοῦ τῇ Θεόφρονι· μεθ' ἧς πρέσβευε, Τριάδι Τῇ Πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ Μέγα Ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

Γὲ Τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείση, Ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμούς, ἐκ τοῦ Κανόνος ὠδὴ γ' καὶ ς'.

Ἀπόστολος: Βλέπε Ὀκτωβρίου Β' (Α' Τιμοθ., α', 12-17).

Εὐαγγέλιον: Τὸ τοῦ Σαββάτου τῆς Γ' Ἑβδομάδος ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κεφ. ιε', 17 ἕως κεφ. ις', 2).

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρετε δαιμόνων φυγαδευταί, Κυπριανὲ Πάτερ, Ἰουστίνη τε θαυμαστή· χαίρετε προστάται, ταύτης ὑμῶν τῆς Μάνδρας, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσῖται, καὶ πρέσβεις ἄγρυπνοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς, ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς πλάνης καταλάμψαν σε, Χριστοῦ θεράποντα ἔδειξε, καὶ λειτουργὸν Θεόφρονα, Κυπριανὲ τὸν πρὶν διώκτην· μυστικῶς γὰρ Ὁ Σωτὴρ, δι' Ἰουστίνης τῆς πανσέπτου, ὡς τὸν μέγαν Παῦλον, πρὸς τὴν οἰκείαν γνῶσιν ἐκάλεσε· καὶ κατ' αὐτὸν διαπρέψας, Ἀποστολικοῖς καμάτοις, Εὐαγγελίου τὸν λόγον ἐτράνωσας· καὶ σὺν αὐτῇ στερρῶς ἀθλήσας, τῶν οὐρανίων ἐπάθλων, ὁμοῦ ἡξιώθητε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες, Τριάδα Τὴν Ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ Τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ Προστασίαν, καὶ Καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως ἀστὴρ φαεινότατος, ἐκ νυκτὸς ἀνατέταλκας, ἀγνωσίας ἐνδοξε Θεῷ Πνεύματι· ἐξ οὐρανοῦ ὡς ὁ Παῦλος γάρ, τὴν κλῆσιν δεξάμενος, πειραθεὶς τῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἀσθενείας δεήσεσι, τῆς Θεόφρονος, Ἰουστίνης· μεθ' ἧς καὶ τῆς ἀφθάρτου, ἡξιώθης εὐκληρίας, Κυπριανὲ ἱερώτατε.

Ως διέγνως τὴν δύναμιν, ἀπρακτοῦσαν ἐν ἅπασιν, μαγικοῖς τεχνάσμασιν τοῦ ἀλάστορος, Χριστῷ προσῆλθες θερμότατα, καὶ Τούτου τοῖς ἔχνεσιν, ἠκολούθησας σαφῶς, καὶ ποιμὴν καὶ διδάσκαλος ἐνθεώτατος, τῆς Αὐτοῦ Ἐκκλησίας ἀνεδείχθης, καὶ ἐνήθλησας νομίμως, Κυπριανὲ παμμακάριστε.

Παρθενίαν ἀμόλυντον, κεκτημένη πανεύφημε, τοῦ Βελίαρ ἡσχυνας τὰ σοφίσματα, καὶ Τῷ Σωτῆρι νενύμφευσαι, δεσμοῖς θείας πίστεως, τῷ κλεινῷ

Κυπριανῶ, συνδεθεῖσα καὶ ἤνυσας τῆς ἀθλήσεως, σὺν αὐτῷ Ἰουστίνᾳ μακαρία, στερροτάτη διανοία, τὸν θεῖον δρόμον καὶ κάλλιστον.

Ανενδότη φρονήματι, ἀνδρικῶς ἡγωνίσασθε, μαρτυρίου σχάμμασι διαπρέψαντες, Κυπριανὲ ἱερώτατε, ἔχων συνακόλουθον, Ἰουστίναν τὴν σεμνήν, καὶ τμηθέντες ἀνήλθετε, εἰς οὐράνια, τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἰτοῦντες λύσιν, καὶ παντοίας ἐπηρείας, δαιμονικῆς ἀπολύτρωσιν.

Ιεράρχης Θεόσοφος, λαμπρυνθεὶς Θείῳ Πνεύματι, καὶ βίου ὀρθότητος ὑποτύπωσις, Κυπριανὲ ἐχρημάτισας, ὡς ζήλου ἀνάπλεως, Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἀγνείας ἀλάβαστρον, θείῳ ἔρωτι, Ἰουστίνᾳ Θεόφρον ἀνεδείχθης, μαρτυρίου τοῖς ἀγῶσι, Χριστὸν ὁμοῦ μεγαλύναντες.

Ως λαβόντες ἐξαίρετον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, λύειν τοῦ ἀλάστορος τὰ τεχνάσματα, τῆς τούτου βλάβης λυτρώσασθε, τοὺς πίστει προστρέχοντας, ἀντιλήψεσιν ὑμῶν, καὶ ἐκ πάσης κακώσεως, συντηρήσατε, ἀσινῇ τὴν ἁγίαν ὑμῶν Μάνδραν, σὺν τῇ θείᾳ Ἰουστίνῃ, Κυπριανὲ παναοίδιμε.

Ἀγαθότητα· ὅθεν ἐπλήσθης Χαρίτων ὑπερφυῶν, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῆς παρθενίας τὸ ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, τὴν νύμφην τοῦ Σωτῆρος, Ἰουστίναν τὴν θείαν, ὠδαῖς ἐγκωμιάσωμεν ἱεραῖς, ὡς τὴν πλάνην πατήσασαν, καὶ τῷ Κυρίῳ πρεσβεύουσαν ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν εὐκλεῆ ξυνωρίδα ὕμνοις τιμήσωμεν, Κυπριανὸν τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, σὺν τούτῳ Ἰουστίνᾳ τὴν θαυμαστήν, ὡς νομίμως ἀθλήσαντας, καὶ καταργοῦντας δαιμόνων πᾶσαν ἰσχύν, τῇ δοθείσῃ αὐτοῖς Χάριτι.

Ως παρρησίαν μεγίστην πρὸς Τὸν Σωτῆρα Χριστόν, Κυπριανὲ παμμάκαρ, Ἰουστίνᾳ τε ἅμα, πλουτοῦντες περιέπετε εἰσαεί, τὴν Μονὴν ὑμῶν Ἅγιοι, καὶ τοῖς προστρέχουσι ταύτῃ πίστει θερμῇ, Χάριν δίδοσθε καὶ ἔλεος.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν φωτισμὸν Τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐδέξω ὑφόθεν, τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, νουνεχῶς ἀπορρίπτεις, Κυπριανὲ Θεοφάντορ· Ἰουστίναν γὰρ Πάτερ, χειρώσασθαι πειρώμενος, δι' αὐτῆς ὠδηγήθης πρὸς Τὸν Χριστόν, ἀπορρήτω τρόπῳ καὶ μαρτυρίου, ἡγώνισαι τὰ σκάμματα, σὺν αὐτῇ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Γωματικῶς κυήσασα, Τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων, τὴν τοῦ Ἀδάμ κατάκρισιν, καὶ τῆς Εὕας τὴν λύπην, ἀνέτρεφας Θεοτόκε, καὶ πηγὴν εὐλογίας, ὡς ἀληθῶς ἀνέβλυσας, τοῖς ὕμνοῦσι Παρθένε Θεοπρεπῶς, τὸ φρικτὸν Μυστήριον Τοῦ Σοῦ Τόκου, καὶ πίστει μεγαλύνουσι, Τὴν Σὴν ἀφραστον δόξαν.

Εἰς τοὺς Ἀΐνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς μαγικῆς ἐξαπάτης γνοὺς τὴν ἀσθένειαν, Κυπριανὲ παμμάκαρ, Τῷ Σωτῆρι προσῆλθες, καὶ Τούτου ἐμυήθης τὴν πρὸς ἡμᾶς, ὑπὲρ νοῦν

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Γήμερον ὡς δίφωτος λαμπὰς ἐξέλαμψαν, τῇ ἐτησίῳ αὐτῶν μνήμῃ, Κυπριανὸς ὁ Θεόσοφος, καὶ Ἰουστίνῃ ἡ Θεόφρων, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνοντες· τοῦ Τρισηλίου γὰρ Φωτός, τὰς ἀκτῖνας δεχόμενοι, σκότος παθῶν λύουσι, καὶ Τῷ Σωτῆρι οἰκειοῦνται, τοὺς βοῶντας αὐτοῖς· χαίροις ὁ τῇ ἄνωθεν προνοίᾳ τελεσθεῖς, καὶ μαρτυρικῶς τὸν βίον σφραγίσας, Κυπριανὲ Ἱερομάρτυς· χαίροις ἡ τῆς παρθενίας τὸν χιτῶνα, αἵματι οἰκείῳ πορφύρωσασα, ὡς ἀγνὴ παρθένος, καλλιμάρτυς Ἰουστίνῃ· χαίροις δυὰς ὑπέρτιμε, τῶν εὐσεβῶν προστάται, καὶ μεσῖται πρὸς Κύριον, καὶ πονηρῶν πνευμάτων, ἰσχυρότατοι διώχται. Ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, Τῇ Ὑπερθέῳ Τριάδι πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει Σε, Παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀνυμνήσει Σου, Τὸν ἀλόχευτον Τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενής, Ὁ Αὐτὸς ἐκ Σοῦ Τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεῖς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 1, 9-14)

Ὅτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ Μοι μάρτυρες, καὶ Ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι Ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν Μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' Ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ Ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδησα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς Ἐμοὶ μάρτυρες καὶ Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν Μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, Ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

καὶ ἥθλησας, μηδὲν δειλιάσασα τυράννων δύναμιν, Ἰουστίνα· ὅθεν πρὸς οὐράνιον, μετετέθης νυμφῶνα καὶ ἄφθαρτον.

Ὅι περιφανεῖς, ἀστέρες τῆς πίστεως καὶ συμπαθέστατοι, πάντων ἀντιλήπτορες, ταύτην τὴν Μάνδραν ὑμῶν φυλάττετε, Κυπριανὲ μακάριε καὶ Ἰουστίνα σεμνή, ἀπὸ πάσης, βλάβης τοῦ ἀλάστορος, τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν ἀεὶ σπεύδουσιν.

Θεοτοκίον.

Ύψος ἀληθῶς, Ἀγγέλοις ἀγνώριστον ὥφθης κυήσασα, Λόγον τὸν Πανύφιστον, σωματωθέντα ἐκ Σοῦ δι' ἔλεος, καὶ τῶν βροτῶν ὑψώσαντα φύσιν τὴν ἔκπτωτον, Θεοτόκε· διὸ κάμὲ ὕψωσον, ἐκ παθῶν πρὸς ἀγάπην τὴν ἐνθεον.

Καταβασία.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια Τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή, Ἀειπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Γάρκα ἐκ Σοῦ ἔμψυχον καὶ ἔνουν, Ὁ Λόγος Ὁ Ὑπερούσιος καὶ Ἄναρχος, προσλαβὼν Πανάχραντε, διπλοῦς κόσμῳ πέφηνε, μίαν φέρων ὑπόστασιν καὶ μετὰ σάρκωσιν, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς τῆς κατάρας· ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν, ὡς Πύλην σωτηρίας.

Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, Ὁ Τόκος Τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει φάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Ἄπας γηγενής.

Ἰθυνας τὴν σὴν ζωὴν ὡς ἐπέγνωκας Χριστὸν Τὸν Κύριον, Τούτου Τῷ θελήματι, καὶ Ἱεράρχης ὠφθης περὶδοξος, Κυπριανὲ μακάριε, καὶ χαίρων ἠθλησας, δι' ἀγάπην, Τοῦ σὲ ἀναδείξαντος, μαθητὴν τῆς Αὐτοῦ Ἀγαθότητος.

Μάρτυς ἀληθής, Χριστοῦ ἐχρημάτισας, γνώμη Θεόφρονι, Τούτου ἀγαπήσασα, Τὸ Ζωηφόρον Πάθος

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους Ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι Χάρις καὶ Ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15 - στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ Αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ

ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς· καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέφει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου, ὅς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλάς διερευνήσῃ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, Κυπριανὸν τὸν Θεόσοφον, καὶ Ἰουστίναν τὴν μακαρίαν, συμφώνως μακαρίζουσα, ὡς τῶν πιστῶν ἄρωγούς, καὶ πρὸς Χριστὸν θερμούς μεσίτας· ἐπαξίως γὰρ

Καταβασία.

Ὅκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ Τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἔργοις εὐσεβείας διαλάμπας, φωστήρ Ἐκκλησίας διαυγέστατος, καὶ ποιμὴν Θεόληπτος, καὶ βίου σεμνότητος, Θεοειδὴς διδάσκαλος καὶ ὑποτύπωσης, ἐδείχθης καὶ πολλοὺς σεσωσμένους, ἴθυνας Κυρίῳ, Κυπριανὲ Θεόφρον.

Ρώμη οὐρανίῳ Ἰουστίνῃ, τῆς φύσεως τὴν ἀσθένειαν ρωννύουσα, ὑπὲρ φύσιν ἡσκησας, ἀρετῶν λαμπρότητα, καὶ παρθενίας κάλλεσι περιαστράπτουσα, Μαρτύρων ἐκοσμήθης στεφάνῳ, καὶ Τοῦ σοῦ Νυμφίου, τῆς δόξης ἡξιώθης.

Ἀγρυπνοὶ φρουροὶ τε καὶ προστάται, ὑπάρχοντες τῆς Μονῆς ὑμῶν μακάριοι, πᾶσαν ἀπεκρούσασθε, εἰς αὐτὴν ἐπίθεσιν, τοῦ παλαμναίου δράκοντος ὑμῶν δεήσεσι, σοφὲ Κυπριανὲ Θεηγόρε, σὺν τῇ Ἰουστίνῃ, Κυρίου παραστάται.

ᾠδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γτόμα ἔνθεον, Κυπριανὲ μακάριε, πλουτήσας εἵλκυσας, πρὸς ἀληθείας ὁδόν, πολλοὺς καὶ προσήγαγες, Χριστῷ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνητε, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγας πέφηνας, μετὰ τὴν σὴν ἀλλοίωσιν, μύστης τῆς Χάριτος, καὶ Ἱεράρχης σοφός, ζωῆς καθαρότητι, καὶ ταπεινώσει πολλῇ, ἀνυψούμενος, Κυπριανὲ πρὸς Κύριον, Τὸν ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα.

Απαν τέχνασμα, τὸ κατὰ σοῦ φερόμενον, τοῦ πολεμήτορος, ἐν τῇ δυνάμει Χριστοῦ, Ἰουστίνα ἥσχυνας, καὶ καθωδήγησας, πρὸς εὐσέβειαν, Κυπριανὸν τὸν ἔνδοξον, προσελθόντα Τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Γνοῦσα πάνσεμνε, τὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐπίνοιαν, Χριστῷ προσέπεσας, ἐν προσευχῇ ἐκτενεῖ, καὶ Τούτου Τὴν Ἀχραντον, Μητέρα δάκρυσι, καθικέτευσας· ἐντεῦθεν καταβέβληκας, Ἰουστίνα τὸν Βελίαρ.

τῆς κλήσεως, ἐπεδείξαντο τρόπον, καὶ θαυμαστῶς ἐδοξάσθησαν, τῇ χορηγίᾳ τοῦ Πνεύματος· ἔνθεν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀπελαύνουσι ρύμην, καὶ μαγειῶν τερατείας λύουσι, τῇ δεδομένη Χάριτι, καὶ πᾶσιν αἰτοῦνται, ἱλασμὸν παρὰ Θεοῦ, καὶ εἰρήνην ἀστασίαστον, καὶ τὸ Θεῖον καὶ Μέγα ῥᾷδι.

ᾠδὴ β'.

Τὴν μαγικὴν ἀποθέμενος πλάνην, τὴν Εὐαγγελικὴν σοφίαν μεμύησαι, ἀλλοιωθεὶς Θεῷ Πνεύματι, Κυπριανὲ μακάριε· καὶ τῶν ἀρρήτων μύστης, καὶ οἰκονόμος τῆς Χάριτος, ὡς καθαρθεὶς τῇ καρδίᾳ γενόμενος, ἐν Ἱεράρχοις περίβλεπτος, ὡς πλήρης θείας ἐλλάμψεως ὤφθης· νεκρωθεὶς γὰρ τοῖς ἐν κόσμῳ, τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν ἔζησας, ὡς ὁ θεὸς Παῦλος· καὶ τὰ στίγματα αὐτοῦ, τῷ σώματι βαστάσας, οἰκείοις αἵμασιν ἔσβεσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα. Ἀλλ' ὦ Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'.

Ιεραρχικὴν ἐνδεδυμένος στολὴν, λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ σοφίᾳ, καὶ ποικίλαις ἀρεταῖς, τὸ τοῦ Σωτῆρος ἱερούργησας, Εὐαγγέλιον μακάριε· ἐκ ματαίας γὰρ ἀναστροφῆς, σκεῦος εὐχρηστον πέφηνας, εἰς ὑπουργίαν θεῖαν, δι' Ἰουστίνης τῆς Θεόφρονος· καὶ καλῶς ποιμάνας,

τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Θεοῦ, πολλοὺς προσήγαγες Κυρίῳ, σεσωσμένους τῷ λόγῳ σου, καὶ τῷ οἰκείῳ ὑποδείγματι· καὶ ἀθλητικὸν ἀνύσας στάδιον, σὺν τῇ καλλιπαρθένῳ Ἰουστίνῃ, ὡς θύματα ἄμωμα, Χριστῷ προσήχθητε, καταπαλαίσαντες τὸν τύραννον. Ἀλλ' ὡς τῆς ἄνω δόξης κοινωνοί, Κυρίῳ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Τῶν τοῦ ἐχθροῦ μεθοδεῶν περιγενόμενοι, ὑπεροφία γεηρῶν, καὶ περιουσία πίστεως, καὶ πλούτῳ Θείας Χάριτος, τῆς μανίας αὐτοῦ ἀπαλλάσσετε, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν σπεύδοντας, Κυπριανὲ καὶ Ἰουστίνᾳ ἔνδοξοι. Ὅθεν τὴν Μονὴν ὑμῶν, ἱατρεῖον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἐδείξατε, ἀοράτοις ὑμῶν ἐπισκέψεσι· τοὺς γὰρ δεινῶς συνεχομένους, τῇ τοῦ Βελιάρ κακίᾳ, λυτροῦσθε τῆς μάστιγος, εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ ὑγείαν βραβεύοντες· ἔνθεν ὡς ἐτοίμους βοηθοὺς, καὶ εὐεργέτας συμπαθεῖς, ὑμᾶς γεραίρομεν, δοξάζοντες Χριστόν, Τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις Ἀθλητὴν, ὡς τῆς εὐσεβείας μυσταγωγὸν καὶ ὑπέρμαχον, Κυπριανὸν τὸν μέγαν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, σὺν τούτῳ γεραίροντες, Ἰουστίναν τὴν παρθένον, τὴν τοῦ ἐχθροῦ τὰς παγίδας συ-

Στίχοι.

Ἀλγεῖ Σατανᾶς τὸν πάλαι φίλον βλέπων
Εἴφει φιλοῦντα, συνθανεῖν Ἰουστίνῃ.
Τμήθη δευτερίῃ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Οὔτοι ἤνυσαν τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει τδ' (304). Ὁ Κυπριανὸς ἦν εὐγενὴς καὶ πλούσιος, φιλόσοφος καὶ μάγος ἄκρος· ἠγρεύθη δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ Ἰουστίνης τῆς παρθένου, Χριστιανῆς οὔσης, ἐκ Δαμασκοῦ καταγομένης, πάσας τὰς δαιμονικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, ὡς ἰστὸν ἀράχνης διαλυσάσης· ἀνὴρ γάρ τις Ἑλλήν, Ἀγλαΐδας λεγόμενος, ἔρωτι τοῦ κάλλους αὐτῆς τρωθεὶς καὶ μὴ τυχὼν τοῦ σκοποῦ, προσῆλθε τῷ Κυπριανῷ· ὁ δὲ ἐκ τρίτου δαίμονας ἐξαποστείλας πρὸς τὴν κόρην, οὐδὲν ἤνυσεν. Ὡς οὖν ἔγνω τὴν ἑαυτοῦ τέχνην ἀπρακτοῦσαν, ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ καὶ κατακαύσας τὰ μαγικὰ αὐτοῦ βιβλία, ἐβαπτίσθη· γίνεται δὲ καὶ τελευταῖον ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πισιδίᾳ Ἀντιοχείας καὶ πολλοὺς ὁδηγήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ Κόμητος τῆς Ἀνατολῆς σὺν Ἰουστίνῃ· καὶ τὰς πλευρὰς ξέονται· καὶ σιδηρῷ τηγάνῳ ἐμβάλλονται· καὶ ἐπὶ Νικομήδειαν τέλος ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν σκήνη, λάθρα μετενεχθέντα εἰς Ρώμην καὶ ἐν ἰδίῳ ναῷ κατατεθέντα, ὃν εὐσεβὴς γυνὴ ἐδείματο, πηγὰς ἱαμάτων βλύζουσι, τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Σολομῶντος, νῦν δὲ ἐν Κορινθίᾳ, ἐν τῇ παρὰ τὸ χωρίον Δερβενάκια Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ αὐτῶν Μονῇ. Λύουσι δὲ οἱ Ἅγιοι καὶ δὴ ὁ μέγας Κυπριανός, πᾶσαν μαγικὴν τέχνην καὶ ἐπήρειαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, ὡς ἐξαίρετον Χάριν πρὸς τοῦτο λαβὼν παρὰ Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

νῦν ὁμοῦ πρεσβεύουσι Χριστῷ, ἡμῖν διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Υποταχθεὶς ὁλοσχερῶς, τῆς πλάνης τῇ κακίᾳ, ἐν τῇ τοῦ βίου σου νυκτί, καὶ ζοφερᾷ πορείᾳ, εὗρες παραδόξως, Χριστὸν τὸν Ἥλιον τῆς Δόξης, καλοῦντά σε ἐκ τῆς ματαίας ἀναστροφῆς, πρὸς τὸ φῶς τῆς αἰδίου ζωῆς, καὶ καθαρᾶς πολιτείας· καὶ ἀγρευθεὶς τῇ ἄνωθεν δυνάμει, ἀπέστης ἐκ τῶν βδελυκτῶν ἔργων τοῦ σκότους, ἰδὼν τὴν τοῦ Σατανᾶ ἀπρακτοῦσαν ἰσχύν, ἐν τῷ ἐκπειράζειν τὴν τιμίαν παρθένον, Ἰουστίναν τὴν ἐνδοξον· ἐνθεν ἀναγεννηθεὶς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ γέγονας, Χριστὸν ὀλικῶς ἐνδυσάμενος· Ὡς πιστῶς ἱερατεύσας, ὡς ἀρχιερεὺς ὅσιος καὶ ἄκακος, μαρτυρικῶς πρὸς Αὐτὸν ἐξεδήμησας, σὺν τῇ σεμνῇ Ἰουστίνῃ μεθ' ἧς αἰὶ πρέσβευε Χριστῷ, Κυπριανὲ παμμακάριστε, ἡμῖν διδόναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς ἐν Πισιδίᾳ, καὶ τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος Ἰουστίνης.

ντρίψασαν· τὸν γὰρ Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενοι, τοῖς ἔχνεσιν Αὐτοῦ ἐπορεύθησαν, Θεολήπτω γνώμῃ, καὶ ὁλοτρόπῳ σπουδῇ· καὶ ὁ μὲν ἀμέμπτως ἱεράτευσε, Τῷ Θεῷ τῶν ὅλων, ἡ δὲ μυστικῶς νενύμφευται, Τῷ Νυμφίῳ τῶν ψυχῶν· Ὡς καὶ προσήγαγον ἀμφότεροι, τὴν τοῦ αἵματος ἔκχυσιν, ὡς προσφορὰν τελείαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ὁ αὐτός.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα Σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Κυπριανὲ ἱερέ, ἱερωσύνης ἱερᾶς ὑποτύπωσης· ὁ πλάνην λιπὼν πατρώαν, καὶ ἀπὸ μάγων ὀφθεὶς, τοῦ Εὐαγγελίου μύστης ἐνθεός· ἐντεῦθεν ἐποίμανας, εὐσεβείας τοῖς δόγμασιν, ὡς Ἱεράρχης, ἱερὸς καὶ Θεόσοφος, τὴν ἀπόλεκτον, τοῦ Χριστοῦ ποίμνην Ὅσιε. Ὅθεν καὶ τὴν εὐσέβειαν, κρατύνων τοῖς πέρασιν, ἀθλητικῶς ἡγωνίσω, καταβαλὼν τὸν πολέμιον. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ Μέγα Ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις Παρθενομάρτυς Χριστοῦ, τῆς παρθενίας ὁ λειμὼν ὁ μυρίπνοος, Θεόληπτε Ἰουστίνα, ἡ τὴν μανίαν ἐχθροῦ, τοῦ Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταισχύνασα· ἐντεῦθεν ἐγνώρισε, τὴν ἀπάτην τοῦ ὄφρος, γνώμη εὐθεία, καὶ Χριστῷ προσελήλυθε, μετὰ πίστεως, ὡς ἀρνίον πραότατον, πρῶην ὁ ἀντικείμενος, τῷ λόγῳ τῆς Χάριτος, Κυπριανὸς ὁ Θεόφρων, μεθ' οὗ καὶ χαίρουσα ἠθλησας. Καὶ νῦν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ Μέγα Ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις Κυπριανὲ ἱερέ, καὶ Ἰουστίνα τοῦ Χριστοῦ νύμφη ἄφθορε, προστάται καὶ πολιοῦχοι, ὑμῶν τῆς θείας Μονῆς, τῆς ἀνακειμένης ὑμῖν πάντοτε· ὑμῶν τῇ πρεσβείᾳ γάρ, πάσης θλίψεως ρύεται, καὶ τοὺς ἐν ταύτῃ, προσιόντας ἐκάστοτε, πληροῖ χάριτος, ταῖς ὑμῶν παρακλήσεσιν· ἐνθεν ὑμᾶς γεραίρουσα, δοξάζει τὸν Κύριον, Τὸν δι' ὑμῶν χορηγοῦντα, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν. Αὐτὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ Θεῖον Ἔλεος.

Νύμφη Χριστοῦ ὠφθης πάνσεμνε, στολὴν τῆς σῆς ἀγνείας φοινίξασα, οἰκείῳ αἵματι, ὧ Ἰουστίνα καὶ χαίρουσα, πρὸς τὸν νυμφῶνα ἦρθης, τὸν ἐπουράνιον.

Ηξυνωρὶς ἡ πανθαύμαστος, ἡμῶν οἱ κηδεμόνες καὶ ἔφοροι, ἀνευφημείσθωσαν, Κυπριανὸς ὁ πανεύφημος, καὶ Ἰουστίνα ἅμα, ἡ καλλιπάρθενος.

Θεοτοχίον.

Ανερμηνεύτως κυήσασα, Τὸν πάντα ἐκ μὴ ὄντων βουλήματι, καθυποστήσαντα, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, τῆς θείας Αὐτοῦ δόξης, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, Τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, Τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάχιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἐκ τῆς πλάνης ὡς ἀστὴρ ἀναλάμπας, καὶ ἀπὸ μάγων ἱερὸς Θεοφάντωρ, Κυπριανὸς ὁ μέγας ἀνυμνεῖσθω μοι· τούτῳ συντιμάσθω δέ, ἡ σεμνὴ Ἰουστίνα· ἅμα γὰρ συνήθλησαν, εὐσεβείας τὸ σκάμμα· καὶ

Γαρκὸς ἄρρωστήματα, καὶ ψυχικὰ νοσήματα, παύονται ὑμῶν ταῖς ἰκεσίαις, καὶ μαγγανεῖται ἐχθροῦ ἐλαύνονται· ὅθεν ἡ σεπτὴ ὑμῶν Μονή, τῇ πλουσίᾳ χάριτι, ὑμῶν χαίρει μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα ἐν σώματι, Τὸν ἐν μορφῇ ὑπάρχοντα, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων οἷα Λόγον, ἀναλλοιώτως ὑπὲρ κατάληψιν, τὴν ἀλλοιουμένην μου ψυχὴν, πάθεσι τοῦ χειρόνος, Θεοτόκε συνέτισον.

Καταβασία.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ Τῇ Θείᾳ δόξῃ Σου· Σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ Τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὡδὴ ς'.

Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ιεραρχίας τὸ ἔνδυμα, λαμπρότερον τελέσας τῷ αἵματι, τῷ τῆς ἀθλήσεως, Κυπριανὲ ἱερώτατε, πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁνῶ, δόξης ἀνέδραμες.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερφρονήσας τῶν φθαρτῶν, τῇ ἐπιγνώσει τοῦ κρείττονος, ὠκειώθης Κυρίῳ, Κυπριανὲ ἱερώτατε· Ἰουστίναν γὰρ τὴν πάνσεμνον, βουληθεὶς χειρώσασθαι, τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, ἔγνωσ τὴν ἀλήθειαν, καὶ σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ λόγῳ τῆς πίστεως· καὶ Ἀποστολικὸν ἐπιδειξάμενος ζῆλον, μαρτυρικῶν ἐπάθλων ἡξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν προσιόντων τῇ πρεσβείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

✠ εἰου Πνεύματος, τῇ χορηγίᾳ, φῶς προσέλαβες, Θεογνωσίας, Κυπριανὲ καταισχύνας τὸν δράκοντα· καὶ μαρτυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνῃ ὁμοῦ τῇ Θεόφρονι· μεθ' ἧς πρέσβευε, Τριάδι τῇ πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ Μέγα Ἔλεος.

Δόξα. Ἑτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Επιστρέψας ἐκ πλάνης πρὸς τὴν εὐσέβειαν, Κυπριανὲ Θεοφάντορ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ἱεράρχης καὶ σοφὸς ποιμὴν γεγένησαι, καὶ ἀθλήσας ἀνδρικῶς, σὺν Ἰουστίνῃ τῇ σεμνῇ, καθείλετε τὴν ἀπάτην μεθ' ἧς Χριστὸν ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς Σέ· χαῖρε ἀχείμαστε Λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, Τὸν Ποιητὴν Σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον Σου.

Θεοτοκίον.

Ιησοῦν τὸν Ζωοδότην, καὶ Θεὸν πάσης κτίσεως, ὅλη διανοία, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε, ἡ Ἰουστίνη ἡ Μάρτυς ἀγαπήσασα, ὥφθη σύσκηνος, τῶν οὐρανίων δυνάμεων.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ Τῆς Παρθένου Σαρκώσεως, Σοῦ Τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα Τῇ Δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ονοῦς σου πεπλήρωται, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως· ἔνθεν εὐσεβείας ὥφθη στόμα, καὶ Ἐκκλησίας ὑφηγητὴς ἱερός, λόγῳ ἀληθεῖ Κυπριανέ, καὶ ἔργοις τῆς Χάριτος, βεβαιῶν τοὺς Θεόφρονας.

Υψώθης τῷ πνεύματι, λιπὼν πλάνης τὸν σύνδεσμον, πρὸς ὑπερκοσμίους ἀναβάσεις, καὶ Ἰουστίναν τὴν ἐκλεκτὴν συνεργόν, ἔσχες ἀληθῶς Κυπριανέ, δρόμῳ τῷ τοῦ βίου σου, καὶ ἀθλήσεως σκάμμασι.

ἀφθαρσίας, ἐκ φθορᾶς παθημάτων, ὁδὸν με ὁδήγησον, τὴν
 ψυχὴν μου καθαίρουσα, μολυσμῶν τῶν τοῦ σώματος, Παρ-
 θένε Θεομῆτορ Ἀγνή, ἵνα πίστει μεγαλύνω πάντοτε, τῆς
 Σῆς κηδεμονίας, τὸν πλουῖτον Πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κοφιστείας τῆς μαγείας, νουνεχῶς ἐναπέρριψας, καὶ
 τῆς εὐσεβείας, Πάτερ ἐνεδύσω τὴν δύναμιν ὅθεν
 ἡμᾶς μαγικοῦ παντὸς τεχνάσματος, ἀπολύτρωσαι,
 Κυπριανὲ τῇ σῇ χάριτι.

Υπὲρ πᾶσαν τῶν γηϊνῶν, κοινωνίαν προέκρινας, τὴν
 Χριστοῦ ἀγάπην, καὶ τὴν μετ' Αὐτοῦ θείαν ἔνωσιν,
 ὧ Ἰουστίνα καὶ χαίρουσα ἐνήθλησας ὅθεν ἔτυχες,
 τῆς σῆς ἐφέσεως πάνσεμνε.

Νεκρωθέντες τοῖς ἐν κόσμῳ ἀγαπήσει τῇ κρείττονι,
 ἀθανάτου δόξης, καὶ ὑπερκοσμοῦ λαμπρότητος,
 Κυπριανὲ Ἰουστίνα τε πανεύφημοι, ἡξιώθητε,
 καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.

Ως ἄστρον παμφαές, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας,
 ἀνέλαμψας ἡμῖν, καταλείψας τὴν πλάνην, καὶ
 σκεῦος πολυτίμητον, ἐπιπνοίας τῆς ἄνωθεν,
 ἐχρημάτισας, Κυπριανὲ θεηγόρε ὅθεν ἅπαντες, σὺν τῇ
 σεμνῇ Ἰουστίνῃ, τιμῶμεν σε Ἄγιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῷ πόθῳ Τοῦ ἐκ Σοῦ, προελθόντος ἀφράστως,
 τρωθεῖσα τὴν ψυχὴν, ἡ σεμνὴ Ἰουστίνα, ὀπίσω Σου
 Πανάχραντε, φαλμικῶς ἠκολούθησε, καὶ
 ἀθλήσασα, τοῦ οὐρανοῦ νυμφῶνος, κατηξίωται, σὺν ταῖς
 φρονίμοις παρθένοις, ὑμνοῦσα τὴν δόξαν Σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δεσμοῖς θείας πίστεως, Κυπριανὸς ὁ σοφός, συνδέδε-
 ται Χάριτι, τῇ Ἰουστίνῃ πιστῶς, ὡς ἔγνω τὸν Κύ-
 ριον ταύτην δὲ ἐν τῷ βίῳ, συνακόλουθον ἔχων,

ἤσχυεν ἐν τοῖς ἄθλοις, μετ' αὐτῆς τὸν Βελιάρ· καὶ νῦν τῆς ἄνω δόξης, ὁμοῦ κατηξιώθησαν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χριστὸν σωματώσασα, Τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἐθέωσας Ἀχραντε, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν Τῷ Τόκῳ Σου· ὅθεν καὶ Ἰουστίνη, ἡ Θεόληπτος κόρη, ἤθλησεν ἀνενδότως, τῇ Αὐτοῦ ἀγαπήσει. Καὶ νῦν Θεογεννήτορ, τῆς δόξης Αὐτοῦ ἔτυχε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαγικὴν τερατείαν λιπὼν μακάριε, Εὐαγγελίου τῷ λόγῳ τὸν νοῦν ὑπέταξας, καὶ ἐπλήσθης δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ὡς Ἀποστόλων μιμητής, καὶ σοφὸς ἱεουργός, Κυπριανὲ Θεοφάντορ· καὶ νῦν Χριστὸν ἐκδυσώπει, σὺν Ἰουστίνῃ ἡμᾶς σώζεσθαι.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καταβασία.

Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, Ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος Πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν Τῇ Θεείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εν τῇ πλάνῃ ὑπάρχων περιφανής, ὡς θεράπων μαγείας καὶ ὑπουργός, πολλῷ ὥφθης πλείονι, ἐν τῇ πίστει λαμπρότερος, κληθεὶς ὥσπερ ὁ Παῦλος, πρὸς γνῶσιν τὴν ἔνθεον, καὶ τούτῳ χρηματίσας, τοῦ ζήλου ὁμότροπος. Ὅθεν καὶ ἀθλήσας, στερροτάτη καρδίᾳ, τῆς ἄνω λαμπρότητος, ἐπαξίως μετέσχηκας, Κυπριανὲ ἀξιάγαστε· καὶ νῦν σὺν Ἰουστίνῃ σοφέ, τὸν Δεσπότην πάντων καθικέτευε, τοῦ διδόναι πταισμάτων, ἡμῖν τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Ποιητὴν, ἀπορρήτως κυήσασα ἐν σαρκί, φθορᾶς ἡλευθέρωσας, τὴν οὐσίαν τὴν βρότειον, καὶ τῆς ἀθανασίας, τὰ ρεῖθρα ἀνέβλυσας, τοῖς Σὲ ὡς Θεοτόκον, δοξάζουσι Πάναγνε. Ὅθεν

Ὡδὴ γ'.

Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ιλύος παθῶν κεκαθαρμένος, ἐνώσει τοῦ κρείττονος σοφέ, ἐδέξω φῶς τὸ ἄϋλον, καὶ Ἱεράρχης ὅσιος, Κυπριανὲ μακάριε, τῆς Ἐκκλησίας γεγένησαι.

Αθλήσας ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ, ὡς θύματα ἄμωμα Χριστῷ, Κυπριανὲ προσήχθητε, καὶ τοῖς οἰκέλοις αἵμασι, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, Πνεύματι θείῳ ἡρδεύσατε.

Ναὸν καὶ Μονὴν ὑμῶν τὴν θείαν, λαμπρῶς ἁγιάζοντες σοφοί, ὑμῶν ταῖς ἐπισκέψεσι, τοὺς ἐν αὐτῇ προστρέχοντας, ταχέως ἀπαλλάττετε, δαιμονικῶν ἐπιθέσεων.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ Θεοῦ Τοῦ Φιλανθρώπου, Παρθένε δεινῆς ἐπιβουλῆς, τὴν Ἰουστίναν ἔσωσας, προστρέξασαν τῇ σκέπῃ Σου· διό Σε μεγαλύνομεν, οἱ σεσωσμένοι Τῷ Τόκῳ Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν Θεοτόκον καὶ Θεομήτορα, Ἰουστίνα ἡ Μάρτυς προστάτιν ἔχουσα, κατεπάλαισεν ἐχθροῦ τὰ μηχανήματα, καὶ προσενήνεκται Χριστῷ, ἐναθλήσασα στερρῶς, ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, διὰ παντὸς δυσωποῦσα, ἡμῖν διδόναι Θεῖον Ἔλεος.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ λαοί.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ εἰς Ἱεράρχας· βλέπε Νοεμβρίου ΙΓ' (τῆς Θ. Λειτουργίας: Ἰωάν., ι', 9-16). Ὁ Ν' (50ὸς) Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σῶν Μαρτύρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς Τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ Μέγα Ἑλεός Σου.

Τὴν μαγικὴν ἀποβαλὼν ἀπάτην, τῆς θεϊκῆς εὐσπλαγχνίας, ἀνεδείχθης μυσταγωγός, Κυπριανὲ Πατὴρ ἡμῶν καὶ ταῖς ἀρεταῖς λαμπρύνας τὴν ζωὴν, περιφανῆς ἐν Ἱεράρχαις ὥφθης, καὶ ἐν ἀθλήσει ἀήττητος, τῆς εὐσεβείας ὁμολογήσας τὸ μυστήριον καὶ δι' ἀμφοτέρων Χριστὸν δοξάσας, τῆς αἰωνίου δόξης ἡξίωσαι, σὺν Ἰουστίνῃ τῇ μακαρίᾳ. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ρύεσθαι ἡμᾶς, μαγικῶν τεχνασμάτων, καὶ συνοχῆς πονηρᾶς, καὶ πάσης δαιμονικῆς ἐπιθέσεως.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, ἐκ τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς', καὶ τῶν Ἀγίων εἰς η'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Κυπριανῶ σὺν Ἰουστίνῃ ἄσμα. Γερασίου.»

Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κυρίων τὸν Κύριον, καὶ Βασιλέα τῆς κτίσεως, Χριστὸν καθικέτευε, Κυπριανὲ ἱερέ, λόγον δοῦναί μοι, ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ, ὑμνῆσαι τὰ σκάμματα, ὑμῶν μακάριοι.

Υπῆρξας τὸ πρότερον, τῆς δυσσεβείας συνήγορος, ἀλλ' ὕστερον γέγονας, ἀλλοιωθεὶς μυστικῶς, Θεῷ Πνεύματι, Κυπριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, μύστης θερμότατος.

Πρὸς γνῶσιν σωτήριον, δι' Ἰουστίνης ὠδήγησαι, ὡς ἔγνωκας ἄπρακτον, τὴν τοῦ Βελίαρ ἰσχύιν, καὶ ἀπειλήφας, Κυπριανὲ πλουσίως, τὴν Χάριν τοῦ Πνεύματος, βίου λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ρυσθεῖσα Πανάχραντε, ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος, τῇ Σῇ Θεῇ Χάριτι, ἡ Ἰουστίνη Ἀγνή, τὴν Σὴν ἄμαχον, ἀνύμνει προστασίαν, καὶ χαίρουσα ἠθλησεν, ἐνθέω ἔρωτι.

Καταβασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, Τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, Ταύτης τὰ θαύματα.